N°. 322. DE GRONDWET. 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

DONDERDAG 8 JUNIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . „ 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

De Heer Baud.

De nijvere en met zoo veel ijver naar ontwikkeling strevende stad Rotterdam zal andermaal, binnen weinige dagen, te beslissen hebben, of de heer Baud voor een tijdvak van vier jaren haar vertegenwoordiger zal zijn. De vraag, die hier gedaan wordt, zou voor het echt-constitutionnele Engeland zeer zonderling klinken; want het zou dáár zelfs geene vraag kunnen zijn. Eene stad, als Rotterdam, die jaarlijks met reuzenschreden vooruitgaat op de baan van handel, scheepvaart en algemeene ontwikkeling, zou dáár tot haren vertegenwoordiger niet *kunnen* kiezen een man, die, hoe veel achting men ook voor zijn persoon koestere, beginselen huldigt, die voor elke ontwikkeling, voor de vrijheid van handel, voor alle politieke vrijheid doodend zijn. Laat ons de hoop voeden, dat Rotterdam, meer dan ooit in het laatste jaar door ondervinding wijs geworden, ook in de ontwikkeling van den constitutionnelen geest zoo zeer zal zijn vooruit gegaan, dat, evenmin als eene vrije Engelsche koop- en handelstad een tegenstander van den *free-trade* zou kiezen, men den heer Baud als vertegenwoordiger zal afvaardigen. Het zegt toch weinig, voor zich zelven naar vrijheid en ontwikkeling te streven, wanneer men, door eene met die rigting strijdige keuze, volksvertegenwoordigers afzendt, die, voor de voordeelen van beide ongevoelig, verhinderen, dat gelijke rigting in 's lands bestuur, ten nutte van het *algemeen*, worde gehandhaafd. Dan zijn ook al de loffelijke pogingen luttel van beteekenis; immers, men geeft zelf de middelen aan de hand, om door de wetgeving te zien stuiten of afbreken, wat men in eigen boezem met zooveel opoffering en moeite heeft opgebouwd.

Het zal wel zeker overbodig zijn, een terugblik te slaan op het openbaar leven van den heer BAUD, ten betooge, dat die heer de vertegenwoordiger niet behoort te zijn van eene koop- en handelstad, wier krachtsontwikkeling en toenemende vooruitgang de bewondering wekken van landgenoot en vreemdeling. Leven baart leven en werken; hoe wil men nu, dat Rotterdam, aan zijn levensbeginsel getrouw, de tegenstander van dat beginsel zou verkiezen?

Werpen wij slechts een vlugtigen blik op hetgeen de heer BAUD, in het afgeloopen jaar, als lid der Tweede Kamer heeft verrigt: en het zal blijken niet alleen, dat die heer zich verzet tegen hetgeen geacht kan worden Rotterdams geest te willen, maar ook dat er al zeer weinige onderwerpen zijn van binnenlandsch bestuur, hoe gewigtig ook voor ieder ander, die de aandacht van den heer BAUD schijnen te trekken.

Op twee hoofdpunten maken wij, in de eerste plaats, opmerkzaam; zij mogen den Rotterdamschen kiezer tevens doen overwegen, in hoever de heer BAUD, in het laatste jaar, blijken gegeven heeft van *zaken* te onderscheiden van *personen*.

Het voorstel der negen leden omvatte ook, gelijk ieder weet, de afschaffing van het tonnegeld. De heer BAUD kon de stad van welke hij zijn mandaat ontving toch niet zoo zeer vergeten, om te durven beweren, dat die afschaffing niet wenschelijk zou zijn. Hij verklaarde zich alzoo *vóór* die afschaffing: „maar hij geloofde tevens, dat het den handel niet te doen moet zijn, om ontlastingen te verwerven *op welke wijs dan ook. De wijze waarop*, kon, naar het hem voorkwam, den handel niet *onverschillig zijn.*" (1) De heer BAUD stemde dan ook *tegen* de afschaffing van het tonnegeld. Wanneer men het motief nagaat, waarop die verwerping rustte, dan blijkt daaruit, dat de heer BAUD òf zich verzette tegen de uitoefening van een *grondwettig regt*, òf een voorstel, dat hij op zich zelf goedkeurde, dat den handel voordeelig was, verwierp, *alleen om de personen*, die het voorstel gedaan hadden. Een derde geval is niet denkbaar. De handel zou geen voordeel behalen willen door eenig middel, buiten of boven de wet gelegen; maar wanneer leden der Staten-Generaal gebruik maken van hun *grondwettig regt*, om voorstellen van wet te doen omtrent onderwerpen, die aan de aandacht der Regering zijn ontsnapt, of die zij niet voornemens is te regelen, dan is de handeling allezins *wettig*, en even *wettig* als of de Regering het initiatief genomen hadde. Slaat derhalve de verwerping daarop, dat de heer BAUD *het regt van initiatief der Kamer* afkeurt, dan is die heer bestrijder van een beginsel, dat in de Grondwet is neêrgelegd als een der krachtigste middelen tot bedwang voor eene Regering, die verzuimen zou haren pligt te doen; en dan is zoodanige vertegenwoordiger onmogelijk in staat, om, waartoe hij hoofdzakelijk is geroepen, de Grondwet te handhaven en te helpen toepassen naar de letter en den geest, waarin zij is vastgesteld. Gold het motief der verwerping, daarentegen, *de personen*, die het voorstel gedaan hebben, dan behoeven wij wel niet vele woorden te bezigen om de overtuiging te schenken, dat een Volksvertegenwoordiger alleen wordt geroepen om *zaken*, niet om *personen* te behandelen en te beoordeelen; en dat het algemeen belang slecht wordt gediend, wanneer zaken, die erkend worden op zich zelven goed te wezen, geweerd worden, omdat *de personen* niet welgevallig zijn.

In een tweede voorbeeld, dat wij wenschen te herinneren, schijnt evenwel nog meer het bewijs te liggen, dat de heer BAUD wel degelijk op *de personen* en minder op *de zaken* let; in elk geval, niet zeer verstandig handelt, waar het een maatregel geldt, waartegen de Regering zich verklaart. Bij gelegenheid van de discussie over de wet tot herstel van het muntwezen in Ned. Indië had de heer VAN BOSSE, mede Rotterdams afgevaardigde, een amendement voorgesteld, dat ook werd aangenomen, bepalende dat de opheffing van het verbod van den invoer van kopergeld uit de buitenzittingen naar Java slechts *bij de wet* zou mogen geschieden. Hoedanig was nu, bij dit aangelegen onderwerp, de houding van den heer BAUD? Eerst betoogde die heer de groote noodzakelijkheid, om waarborgen te hebben, dat de opheffing van dat verbod niet met overijling geschiede; hij was het dus met den heer VAN BOSSE, in beginsel, eens (2). Toen het amendement aan de orde was, juichte de heer BAUD de strekking daarvan toe (3); maar meende nu, dat het, bij nader inzigt, *onverschillig* was of het al dan niet zou worden aangenomen. Den volgenden dag echter sprak de Minister van koloniën, en verzette zich tegen de aanneming, en nu stond de heer BAUD op en betoogde, dat hij den vorigen dag de zaak niet goed had ingezien, want dat hij nu moest zeggen, dat het amendement niet *onverschillig*, maar *bedenkelijk* zou zijn! (4) Wij gelooven, dat deze feiten geene nadere toelichting behoeven.

Wanneer deze twee punten voldoende zijn, om duidelijk te maken van welken aard de handelingen zijn des heeren BAUD, als lid der Tweede Kamer: het mag ook niet onopgemerkt blijven, hoe weinig die heer, in het algemeen, aan de werkzaamheden der Kamer deel schijnt te nemen. Wij zullen er niet op wijzen, dat de heer BAUD ruim een vijfde van het getal zittingen, door de Kamer gehouden, niet heeft bijgewoond; maar alleen aantoonen, bij hoevele belangrijke gelegenheden die heer *afwezig* was, toen hij geroepen werd, om zijne stem uit te brengen. Het *Bijblad* toont aan, dat de heer BAUD, bij al deze gelegenheden wel degelijk in de zitting is tegenwoordig geweest; maar juist *absent* toen er gestemd moest worden. Wat daarvan ook de oorzaak zij: wij meenen, dat de Volksvertegenwoordiger zich aan geene stemming behoort te onttrekken.

Op 25 Junij 1853 werd gestemd over het adres van antwoord op de Troonrede. Vier amendementen waren voorgesteld, om aan dat adres een meer anti-revolutionnairen tint te geven; de heer BAUD stemde vóór alle vier; zij werden evenwel *verworpen*. En toen nu het adres in stemming werd gebragt was de heer BAUD *afwezig*!

Bij gelegenheid van de begrooting sprak de heer BAUD geen enkel woord; alleen gaf hij eenige inlichting omtrent de academie te Delft. Daarentegen stemde hij tegen het amendement van den heer SLOET, om de som voor de premiën der visscherijen met $\frac{1}{3}$ te verminderen, en behield het diepste stilzwijgen, toen, over het hoofdstuk Kolonien, eene uiterst belangrijke beraadslaging gevoerd werd.

Bij de stemming over de artt. 1 (22 Augustus) en 13 (25 Augustus) van de wet op de kerkgenootschappen was de heer BAUD afwezig.

Evenzeer was de heer BAUD afwezig bij de stemming over het amendement des heeren VAN BOSSE op art. 2 van de wet tot amortisatie en aflossing van schuld (21 Nov.) en bij de stemming over het geheele wetsontwerp.

Toen er een vrij belangrijk verschil van gevoelen ontstond over de noodzakelijkheid, om een nieuw postkantoor te Amsterdam daar te stellen (8 December) was de heer BAUD bij de stemming *afwezig*.

Evenzeer *afwezig* was de heer BAUD bij de stemming over het belangrijke art. 10 der Armenwet (16 Mei) en der daarop voorgestelde amendementen. Bij de stemming over de artt. 11 en 12 zoekt men te vergeefs zijn naam. Afwezig was hij mede bij de stemming over het amendement op art. 13; op de 3de afdeeling van den heer TEN CATE; op art. 14 van den heer VENING; op art. 21 van den heer ELOUT; op art. 25 enz.

Bij al deze gelegenheden, wij hebben het reeds gezegd, had de heer BAUD de presentielijst geteekend en was dus *aanwezig*. Of een lid der Staten-Generaal evenwel wordt gekozen, om afwezig te zijn, zoodra het eene gewigtige stemming geldt, mogen de Rotterdamsche kiezers beslissen.

(1) Bijblad tot de Staatsct. bl. 555.
(2) Bijblad, bl. 657.
(3) Bijblad, bl. 667.
(4) Bijblad, bl. 662.

Ds. L. TINHOLT van *Wissekerke* in *Zeeland*, deed in Nis. 1200 en 1201 van *de Nederlander* een belangrijk opstel plaatsen *over Armverzorging door de Kerk, en door den Staat*, waarvan de hoofdstrekking schijnt een beklag, over den buitengewonen „ijver van sommigen om op eens den ganschen last der armenzorg „op de Kerk te werpen; over het verlangen van „sommigen, tot onmiddellijke afschaffing van alle burgerlijke armbesturen; over de wettelijke bepaling „dat niemand, die lid eens kerkgenoootschaps is, bedeeld zal mogen worden, tenzij men zich overtuigd „heeft, dat zoodanig een bij de diakonie van zijn „Kerkgenootschap geene ondersteuning kan erlangen".

Het verwondert ons, nu van de zijde der anti-revolutionairen „zulk een verschrikkelijk rumoer werd gemaakt," om toch de armenzorg *geheel* aan de kerkelijke liefdadigheid over te laten, reeds zoo kort na de vaststelling *van dat beginsel*, waardoor ook Ds. TINHOLT bevredigd zou schijnen, de klagt te hooren over „zucht, om de armverzorging zelve, zooveel doenlijk, „van den Staat af te schuiven, om haar op de Kerk „te werpen."

Wij zijn sedert April 1853, door de dwaasheid om aan het aan kerkelijke heerschzucht, waande te zoeken, spoor geraakt van kerkelijke verwatenheid; — men wil de zelfstandigheid der kerkelijke instellingen vereenzelvigen met dien toestand van bandeloosheid, die tot willekeur leidt. Ds. TINHOLT wil: „wie armen verzorgt, heeft volkomen vrijheid om dit te doen, *zooverre* en *op zoodanige wijze als hij wil.*" Wij gelooven, dat dit beginsel alleen van toepassing is op de individuele liefdadigheid, maar Ds. TINHOLT wil dat ook voor de Kerk, en ziet daardoor geheel over het hoofd, dat de Kerk het beheer heeft, niet slechts over de aalmoezen, die haar nog dagelijks, ofschoon telkens afnemende, worden toevertrouwd, maar ook van de fondsen

die *tot onderhoud van de armen* bij bepaalde beschikkingen in vorige dagen zijn bestemd.

Ds. TINHOLT vangt aan met te zeggen, „dat ruim „een jaar geleden, de zucht scheen te bestaan, om alle „armverzorging aan den Staat te onderwerpen;„ en noemt „het vroeger wetsontwerp *ter goeder ure* vervallen„ maar *nu* wil hij de liefdadigheid deelen tusschen den Staat en de Kerk, „geenszins achten wij het een „Staat, geheel uit belijders van het christendom, en „uit afstammelingen van Israel bestaande, onwaardig, „eenige armenzorg te oefenen.„ Hij vraagt dan ook: „Maar wil men dan den Staat *verbieden* liefdadig te „zijn? *Mag* dan de Staat zich den ongelukkige niet „aantrekken?„

Het is niet onaardig den strijd van beginselen op te merken, die ook dit gewigtig onderwerp beheerscht. „Van den Staat naar de Kerk„ eischte de anti-revolutionnaire partij. Nu wordt in haar orgaan, *de Nederlander*, uitgeroepen: „Is het billijk, is het niet onregt„vaardig, alle armverzorging door den Staat te willen „*verbieden?* Is het niet onbillijk, *alle* armenzorg aan „de Kerk te willen overlaten.„

Ds. T. vraagt: „waarheen moeten nu die scharen „van armen, die geene leden eener Kerk zijn?„ maar als wij letten op hetgeen volgt: „Er zijn toch armen „voorzeker, die geene leden zijn eener Kerk, en die „*toch niet geheel onwaardig zijn geholpen te worden;*„ dan is ons antwoord gereed: „die uit Hervormde ouders „geboren of in de Hervormde Kerk gedoopt zijn, „rekent het algemeen reglement der Kerk tot haar „te behooren,„ en „zij zullen toch niet zoo geheel „onwaardig zijn, om *door de Kerk* geholpen te wor„den, als gij het onbillijk acht, dat *de Staat* de hand „der liefdadigheid niet zou mogen openen.„ Ds. T. wil dus eene *charité légale* door den Staat uit te oefenen: „Er moet uit menschelijkheid *eenige* armverzor„ging bestaan, *anders* dan bij vrije liefdadigheid, met „*zulk* eene armverzorging kan en mag geene Diaconie „zich belasten; zij kan alleen van Staatswege worden „uitgeoefend; en wij achten het in zulk een treurigen „toestand noodig, *dat* de Staat helpt *uit menschelijk„heid jegens de armen.*„

Ds. T. wil, dat *die staatshulp uit menschelijkheid* bij de armenwet geregeld werd. Wij vragen, hoe het mogelijk is, regels te stellen voor eene hulp, die alleen noodig is, als de Kerk uit onwil of onvermogen haar pligt niet vervult, ook de pligt om *uit menschelijkheid* te ondersteunen, die Ds. T. den Staat wil opleggen? Wij zijn van meening, dat de Kerk hare roeping schandelijk uit het oog verliest, wanneer zij het gevoel van menschelijkheid, van liefdadigheid, ook jegens den onwaardigste, waar behoefte is, uitschudt en dat dit beginsel regtstreeks leidt tot armenzorg door den Staat, die dan in duizende gevallen kan geroepen worden, om aan te vullen en te verbeteren wat aan de kerkelijke armenzorg ontbreekt en zulks *uit menschelijkheid.* Maar ook nog om eene andere reden.

Ds. TINHOLT erkent, dat „een onwaardig lid der „Kerk eenige verzorging zal moeten hebben, *tenzij* „*men ten opzigte van hen, die in zedeloosheid vielen,* „BARBAARSCH wil zijn.„ Dat verwijt van barbaarschheid moet de Kerk treffen, als zij de hand tot ondersteuning, die welligt ook het middel tot redding is, terug trekt. Onwaar is het, „dat de Staat daartoe gewis „nader is dan de Kerk;„ want wij bestrijden ten sterkste het beginsel, dat, helaas, zooveel huichelaars heeft gevormd „dat de diaconie *bestemd* is tot ondersteuning „van leden, die zich door zedelijkheid als waardige „leden doen kennen.„ Zoolang zij leden zijn, deelen zij in de voorregten; met de verbeurte van hun lidmaatschap eerst missen zij het genot dier voorregten. Men verliest bij de Kerk te zeer uit het oog, dat hare middelen van armenzorg over het algemeen ondoeltreffend zijn.

En hier ontmoeten wij Ds. T. op ons gebied. Hij zegt: de Staat „is *wel*, de Kerk *niet* in de gelegenheid, „om in *zulke* gevallen die maatregelen van gestreng„heid te nemen, die aan de ondersteuning der zede„loozen het karakter eener verzorging der zedeloosheid „geheel ontnemen kunnen.„

In zulke gevallen erkent Ds. T. niet, dat zeldzame uitzonderingen bestaan op den regel, dat er voor armoede algemeene oorzaken bestaan? We spreken niet van de kiem, waaruit alle zedeloosheid voortspruit; maar we vragen slechts: of ook onder de leden, die de kerkelijke ondersteuning waardig gerekend worden, zoo men tot de oorzaak der behoeftte kon afdalen, niet een of ander verschijnsel zich zou voordoen, dat aan eigen schuld doet denken? Wij zijn niet zoo gereed tot de oppervlakkige veroordeeling. Het is niet zonder voorbeeld, dat die de kunst verstaat, om de ijdelheid van den leeraar of van den diaken te streelen de meeste bedeeling geniet, ofschoon er twijfel kon bestaan omtrent het waard zijn van die bedeeling.

Maar er is meer. „De Kerk is *niet* in de gelegen„heid, om maatregelen van *gestrengheid* te nemen; de „Staat *wel.*„ Wij nemen gestrengheid in een betrekkelijken zin en denken aan die hardheid der liefde, die niet anders dan het welzijn beoogt van hem die haar treft. En nu vonden wij juist eene erkentenis, dat de Staat beter dan, ja boven de Kerk in de gelegenheid is, om de armenzorg jegens *valide* personen te vervullen. Wij constateren dat feit, omdat er ons aan die erkentenis veel gelegen is. Als men slechts dien *barbaarschen* geest bij de Kerk bezit, om ondersteuning, ook waar die door menschelijkheid geboden wordt, te weigeren, dan komt men tot resultaten als van een Chalmers; ja, maar tot miskenning van den pligt der Kerk en van de roeping van den Staat.

Buitenland.

FRANKRIJK.

Het schijnt vast besloten te zijn, dat de Keizer en Keizerin zich in den loop der maand Junij naar de wateren der Pyreneën zullen begeven.

— De regering schijnt de aangelegenheid van den graaf de Montalembert toch nog niet geheel opgegeven te hebben; daaruit blijkbaar, dat de graaf Molé dezer dagen over deze zaak nog een verhoor heeft ondergaan.

ZWITSERLAND.

Volgens berigten uit Bern zal het uitvoerend bewind aldus zamengesteld worden: conservatieven, de heeren Bloesch, Fischer, Brunner en Fueter; radicalen, Staempfli, Megij, Schmanu en Steiner; het negende lid zou zijn of de conservatief Bandelier of de radikaal Pequignol.

— Men merkt op, dat de groote Raad wel met 178 tegen 33 stemmen besloten heeft eene vereeniging van partijen tot stand te brengen, maar dat de twee hoofden dier partijen, de heeren Bloesch en Staempfli deel zullen uitmaken van het nieuw bewind. Daar die beide staatslieden zich onophoudelijk den oorlog hebben aangedaan, hetzij zij aan of buiten het Bewind waren, zoo vreest men, dat toenadering onmogelijk zijn zal tusschen mannen, die de meest tegenovergestelde beginselen voorstaan. Eene Regering, zamengesteld uit zulke vreemdsoortige bestanddeelen, kan, zonder wonderwerk op den duur niet bestaan. Men ducht ten minste, dat er weldra ernstige botsing in het Bewind zal plaats hebben, en dat die botsing tot inwendige verdeeldheid zal aanleiding geven, die den gang van zaken onvermijdelijk moet belemmeren. Dan zal een der bestanddeelen zich verwijderen en de scheiding der partijen zal nog grooter worden. Men had dit, naar men meent, kunnen voorkomen, zoo men de gematigden van beide zijden tot het bewind had geroepen.

TURKIJE.

De laatst ontvragen telegraphische berigten zijn de volgende:

WEENEN, 6 Junij. Den 29sten Mei hebben de Russen wederom Silistria aangestast. Deze keer geschiedde de poging, om de vesting te doen vallen aan de zuid-oostelijke, zuidelijke en westelijke fronten. De aanval werd door de belegerden teruggeslagen en de Russen hebben, volgens hunne eigene opgaven, bij deze gelegenheid 1000 man verloren.

Bij een nieuwen aanval, den 29sten Mei door de Russen tegen Silistria ondernomen, hebben zij een verlies geleden van 3000 man. Onder de gesneuvelden telt men den oudsten zoon van graaf Orloff.

ATHENE, 29 Mei. Koning Otto heeft de hoofden der opstandelingen opgeëischt, van verdere deelneming aan de oproerige bewegingen af te zien en ten gevolge van dezen maatregel zoowel als van dien tot verandering van zijn kabinet heeft de koning verkregen, dat Frankrijk en Engeland Athene en Syra niet zullen bezetten.

— Er zijn regtstreeksche berigten uit Konstantinopel ontvangen van 25 Mei. Zij verliezen natuurlijk veel van hun belang, doordien de gewigtigste tijdingen reeds vroeger met den telegraaf zijn overgebragt. Het blijkt uit die brieven, dat men van Silistria berigten had bekomen, waarbij de toestand dier vesting als hopeloos werd voorgesteld. Dat gerucht was ook een oogenblik in het Westen in omloop, maar sedert heeft men vernomen, dat Silistria den 20, 21 en 29 Mei drie hevige aanvallen manmoedig heeft afgeslagen; dat het kruijen van den Donau den belegerden te stade is gekomen en dat de toestand der vesting merkbaar is verbeterd. Gemelde brieven bevestigen de tijding der inscheping der Engelsch-Fransche troepen naar Varna en brengen het cijfer daarvan op 40.000 man. Dat spoedig afzenden van een deel der verbonden krijgsmagt naar het tooneel van den oorlog zal wel het gevolg zijn van den togt des maarschalks de St. Arnaud en lord Raglan naar Schumla, en van het plan der krijgsbewegingen, dat met Omer-Pacha is vastgesteld. Dat plan schijnt op nieuw een onderwerp van overweging te hebben uitgemaakt bij den Raad van Ministers van den Sultan, en dat wel nadat de Fransche en Engelsche opperbevelhebbers den 23sten te Konstantinopel waren teruggekeerd. Het plan is bekrachtigd, maar zal gelijk van zelf spreekt, geheim worden gehouden. De maarschalk de St. Arnaud moet prins Napoleon gelast hebben zich onmiddellijk met zijne legerafdeeling naar Varna in te schepen. Andere berigten zeggen juist het tegendeel, namelijk, dat de afdeeling, onder bevel van den Prins, niet tot de krijgsmagt behooren zal, die te Varna is ingescheept, en dat de Prins zelfs een lang verblijf te Konstantinopel zal houden. Toen de Prins den 22sten Mei van den Sultan afscheid nam, om naar Gallipoli te vertrekken, heeft Z. H. een penning, met edelgesteenten omzet, van zijne borst genomen en het zelf op de borst van den Prins gehecht. Deze versiering is die van de Medjidie, die de Sultan slechts bij plegtige gelegenheden draagt. Tevens heeft de Sultan aan den Prins ten geschenke aangeboden drie kostbare paarden, die rijk opgetuigd waren. De maarschalk de St. Arnaud, die in de bijeenkomst der opperbevelhebbers te Schumla inder... als opperbevelhebber der Fransche, Engelsche en Turksche troepen is erkend, heeft van den vice-admiraal Hamel... de toezending van alle groote stoomschepen van het es... der gevorderd, ten einde het vertrek der vereenigde kr... lieden te bespoedigen, hetzij door ze aan boord hetzij... zeilschepen op sleeptouw te nemen. De beweging der ... eenigde krijgslieden bevestigt het berigt, dat Omer-pa... aan het hoofd van het Turksche leger is uitgerukt, ... Silistria te ontzetten. Omer-pacha zou den 26 Mei tot... einde Schumla hebben verlaten aan het hoofd van 90.0... man, welk getal sommigen overdreven toeschijnt. Hij... zijn leger in twee kolonnen naar Silistria doen marche... Stelt men daartegen over het berigt, door de *Times* ... gedeeld, dat 40.000 Russen Silistria blokkeren, en ... 60,000 Russen vertrokken zijn, om Omer-pacha te ont... ten, dan mag men daaruit opmaken, dat men spoedig ... berigt kan te gemoet zien, dat er een gewigtige velds... zal zijn geleverd.

Uit de berigten uit Konstantinopel blijkt, dat er ... schen Omer-Pacha en Reschid-Pacha altijd geene go... verstandhouding bestaat. De eerste beklaagt zich, dat ... de meest noodwendige zaken voor zijn leger niet ontva... de maarschalk de St. Arnaud heeft de vorderingen ... den Turkschen opperbevelhebber ondersteund; Resc... Pacha heeft toen op nieuw zijn ontslag ingediend, ... echter nog niet is aangenomen.

Een brief van de baai van Baldjik van 23 Mei me... dat de vereenigde zeemagt die zich daar ophield, best... uit 60 oorlogsvaartuigen, waarvan 28 linieschepen, ... wijl de Turksche vaartuigen daaronder begrepen ware...

De berigten uit Konstantinopel maken niet de mi... melding van het bombardement van Kaffa, zoodat ... dit berigt als geheel ongegrond beschouwen kan.

Men sprak sedert eenige dagen van eene overwinn... die de Circassiërs op de Russen zouden behaald heb... Het bevestigt zich, dat de Turken bezit hebben geno... van het fort Usurgheta, gelegen niet ver van het fort ... Nicolaas. De Russen hadden het vrijwillig ontruimd. W... men zijne blikken meer naar de Aziatische grenzen, ... zijn de tijdingen minder voldoende. Men weet, dat ... Turksche leger daar in geen geregelden toestand verke... De Russen daarentegen trekken er eene indrukwekke... magt bijeen. De gewigtige vesting Kars wordt als er... bedreigd aangemerkt.

De Engelsche dagbladen deelen bijzonderheden mede ... de eerste krijgsverrigtingen aan den ingang van de ... van Finland, ter reede van Hango, door eenige sto... booten van het smaldeel van den admiraal Napier on... nomen. Gelijk gewoonlijk, schrijven de rapporten der ... gelsche bevelhebbers zich de overwinning toe, terwij... mededeeling in het *Journal de St. Petersbourg* even... inhield, dat de Russen de Engelsche schepen hadden ... afdeinzen. Zeker is het, dat die kleine onderneming ... van zeer groot gewigt geweest is. Twee stoomsch... hebben den 19den Mei eene verkenning gedaan t... stad Eknass, gelegen in het midden van de naauwe, ... die voor het eiland Hango gelegen is. Met de troepen ... den oever is een vrij levendig vuur onderhouden. De ... gelschen hebben als zegeteeken een stuk geschut m... genomen, dat op een der vaartuigen werd geplaatst. ... zijn eenige stukken der Russische batterijen onbruik... gemaakt. Den 22sten Mei zijn er eenige bommen en k... op het fort Gustaffswern gerigt, maar hoezeer die bes... ting bijkans 7 uren heeft geduurd, voegt men er bij ... de aanval niet ernstig was, en dus ook geene belang... uitkomsten kon opleveren.

De officiële staatsstukken betrekkelijk de aangeleg... den van Griekenland, die door lord John Russell op ... bureau van het Lagerhuis zijn nedergelegd, maken ... boekdeel van 300 bladzijden uit. De Engelsche dagbl... van 3 dezer deelen de meest gewigtige dier staatstu... mede.

Allen schijnen geschreven te zijn met het doel, om ... toonen, de medepligtigheid van het Grieksche Hof en ... de Grieksche regering in den tegenwoordigen opstand, ... daar zij betrekking hebben tot een staat van zaken ... reeds geeindigd schijnt te zijn, zijn zij slechts van ... geschiedkundig belang, zoodat het onnoodig te ach... ze op te nemen.

Men weet reeds, dat de nieuwe nota van de O... rijksche regering, waarbij de ontruiming der Vorste... men wordt gevorderd, den 3den dezer van W... naar Petersburg is gezonden. Zij werd vooraf gegaan ... een dringenden brief van den heer von Buol aan de ... von Nesselrode. De nota vraagt de bepaling van een ... tijd, waarin de vorstendommen zullen ontruimd wo...

Men beschouwt algemeen te Parijs de bezetting ... banie, van Montenegro en waarschijnlijk van Servie ... Oostenrijk, als eene eerste daad van vijandelijkheid ... dat rijk, tegen Rusland. Reeds is gemeld, dat die ... ting op het punt staat van te zullen geschieden, op ... der overeenkomst onlangs te Konstantinopel geteek... door Oostenrijk, Frankrijk, Engeland en Turkije. S... beweren echter, dat de Czaar aan die handeling ... Oostenrijk volstrekt die beteekenis niet zal hechten ... een briefschrijver uit Weenen wantrouwt zelfs de ... heid van het berigt der onderteekening van die overe... komst. Het heeft zich intusschen bevestigd dat de kei... Frans Jozef, bij besluit van 31 Mei, den uitvoer en ... verzending van wapenen en krijgsvoorraad naar Rusland ... heeft verboden.

— In Griekenland gaat het zoo als men verwacht... De koning geeft met den grootsten weerzin toe, ... koningin moet wanhopend zijn, dat alle hoop op ... Byzantijnsch rijk zoo in eens in rook vervliegt; het ... veel moeite gekost hebben, om haar tot toegeven te ... wegen.

— In een brief uit Konstantinopel, dd. 25 Mei ...

gedeeld door de *Semaphore*, komt o. a. het navolgende voor:

« Den dag na hunne terugkomst alhier, hebben lord Raglan, de maarschalk de St. Arnaud, Reschid-Pacha, Riza-Pacha en Mehemed Tefreski-Pacha, met den Sultan een onderhoud gehad, naar aanleiding van de klagt van Omer-Pacha, dat men hem geheel en al aan zijn lot overlaat en hem zelfs niet van de noodige krijgsbehoeften en levensmiddelen voorziet. Omer-Pacha had bepaaldelijk verklaard, dat hij, wanneer in dien stand van zaken geen verandering kwam, òf zich een kogel door den kop zoude jagen òf zijn ontslag zoude vragen. De maarschalk de St. Arnaud, die de grieven van Omer-Pacha onderzocht en gegrond bevonden had, ondersteunde hem in die vergadering, hetwelk Reschid-Pacha zich derwijze aantrok, dat hij ook nu weder zijn ontslag aanbood. Men wil dan ook weten, dat Reschid-Pacha en Riza-Pacha, de minister van oorlog, niet lang meer aan het bewind zullen blijven. De stand van zaken is zeer ernstig. De Russen hebben de Dobrutschka ontruimd en belegeren Silistria. Die vesting is wel is waar sterk en wordt goed verdedigd door het garnizoen van 15,000 man, die het tegen de 40,000 belegeraars best kunnen volhouden, maar de plaats moet slecht geapproviandeerd zijn; zoo zelfs, dat men op dien grond haren val voorspelt, wanneer men haar niet spoedig ontzet. De maarschalk de St. Arnaud moet overigens zeer ingenomen zijn met Omer-Pacha.

»De vereenigde vloot is te Baltschik teruggekeerd, na de onmogelijkheid erkend te hebben, om iets tegen Sebastopol, zonder landingstroepen, uit te rigten. Gedurende den kruistogt der vloot is, gelijk bekend is, de *Tiger* gestrand. Hiervan moet de Grieksche loods de schuld zijn, aan wien de ekwipage dan ook den hals heeft afgesneden. De gevangen genomen bemanning wordt overigens te Odessa vrij wel door de Russen behandeld, dank zij de bemoeijingen van mevr. Osten-Sacken, die eene bloedverwante is van den admiraal Dundas.

»De tijdingen uit Azie luiden vrij voldoende. De Turken hebben den 4den Mei Ursug bezet, dat de Russen, die op Tiflis terugtrokken, verlieten.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Wij beloofden in ons N°. 297, onzen lezers een beknopt overzigt te geven van het, meer dan 100 bladzijden groote voorloopige Verslag der Tweede Kamer betrekkelijk het reglement op het beleid van de Regering in Neerlandsch Indie. Wij voldoen thans, door het volgende, aan de gedane belofte.

Vooreerst heeft men de waardij van de memorie van toelichting besproken. In twee der afdeelingen noemde men dit een merkwaardig en leerrijk stuk. In eene andere afdeeling echter had men gaarne een meer zelfstandig stuk gewenscht. Enkele leden gaven hun leedwezen te kennen over den scherpen toon, waarop sommige vroeger gemaakte bedenkingen wederlegd waren.

In vier der afdeelingen heeft men zich nagenoeg algemeen vereenigd met het gevoelen der regering, dat het verkieslijk was, bij de zamenstelling van het nieuwe reglement, den vorm van het bestaande reglement op den voet te volgen, omdat die vorm een historisch gezag bezit. In twee der afdeelingen was echter de groote meerderheid van gevoelen, dat men, volgens de Grondwet, zoowel wat den vorm als wat den inhoud betreft, vrij was. Enkele leden hadden gewenscht, dat men den vorm van de tegenwoordige Grondwet had nagevolgd.

De groote meerderheid van vier afdeelingen was van oordeel, dat het verwijt tegen het vorig ontwerp-reglement, als of daarin een algeheel gebrek aan systematische en logische orde bestond, niet van verregaande overdrijving was vrij te pleiten. Tegenover dat gevoelen stond de meening van vele leden eener andere afdeeling die nog steeds eene andere indeeling en meerdere volledigheid verlangden.

In vier der afdeelingen erkende men vrij algemeen het regt der regering, om de adviesen van den gouverneur-generaal en van den raad van Indië te weigeren. Eenige leden betreurden die weigering en bestreden de gronden, waarop de regering die weigering meende te mogen steunen. Ook vroeg men, of de *tegenwoordige* gouverneur-generaal en de onder hem aanwezige raad van Indië wel gehoord is.

In drie afdeelingen is de vraag opzettelijk behandeld, of het regerings-reglement meer bepaalde voorschriften omtrent het cultuurstelsel kan en moet bevatten, dan men in een nieuw art. 53 vindt. In eene der afdeelingen werd die vraag volkomen beaamd en beweerd, dat dit artikel *niets* regelt en *zeer weinig* bepaalt; de regering erkent zelve dat het geheel onvoldoende is. Men verlangt doeltreffende, algemeen toepasselijke bepalingen op dit stuk. De groote meerderheid in twee andere afdeelingen vereenigde zich geheel met het gevoelen der regering, dat dit laatste onmogelijk was.

In drie der afdeelingen waren leden, die het gevoelen bleven aankleven, dat het gemis van bijzondere bepalingen wegens de buitenbezittingen als eene leemte is te beschouwen. Men meende dit te meer te moeten aandringen, omdat de buitenbezittingen, naar zij meenden, in de laatste jaren maar al te zeer verwaarloosd waren. Dit gevoelen werd door de overige leden tegengesproken, die zich met het stelsel der regering vereenigden.

In twee der afdeelingen werd als eene hoofdleemte in het reglement beschouwd, dat daarin een hoofdstuk over de financiën ontbreekt. Art. 60 der Grondwet, beweerden sommigen, bedoelde niet bepaaldelijk regeling bij eene afzonderlijke wet; het geldelijk beheer moest alleen bij de wet worden geregeld. Dit werd door de overige leden stellig [illegible] tegengesproken. Met aandrang werd echter gevraagd, dat eindelijk aan de laatste alinea van art. 60 der Grondwet zou worden voldaan door de indiening eener wet op het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen.

In eene der afdeelingen verlangde men vermelding in dit reglement van meerdere artikelen der Grondwet. Voorts verlangden eenige leden nog steeds de opneming van artikelen betrekkelijk de uitgifte van kaperbrieven, de aanbeveling tot het aanleggen van markten en de djattiebosschen. De groote meerderheid in twee afdeelingen vond de redenen tot weglating van bepalingen over het zoutmonopolie en den uitsluitenden handel in opium niet voldoende. Andere leden vonden juist in het bestaan der bezwaren tegen die beide monopoliën reden om bepalingen dienaangaande weg te laten.

Eenige leden meenden, even als vroeger, dat de regering, bij de zamenstelling van het reglement de gewigtige veranderingen uit het oog had verloren, die in de laatste jaren in Britsch-Indië, Australië, China en thans in Japan hebben plaats gehad.

Verscheidene leden ontveinsden niet de regering met leedwezen te zien volharden bij het gevoelen, dat het bestendigen op de meest zekere wijze der directe en indirecte voordeelen, thans door de Oost-Indische bezittingen afgeworpen, het doel behoort te zijn, waarnaar, zoo niet uitsluitend, dan toch in de allereerste plaats moest worden gestreefd; en dat de in Indië te volgen regeringsbeginselen het middel moeten zijn voor het bereiken van dat doel. Ook in het belang van Nederland moest men dit absolute stelsel laten varen. De verstandelijke en zedelijke ontwikkeling en het wezenlijk welzijn der bevolking, beweerden die leden, wordt door dat stelsel te veel uit het oog verloren. Andere leden beweerden, dat dit eene eenzijdige voorstelling van het stelsel der regering was. Velerlei beschouwingen over het voor en tegen van vrijen arbeid werden daarbij tevens gewisseld. De Javaan, beweerden de voorstanders van vrijen arbeid, is niet ongeneigd om zich in te spannen, volhardend te arbeiden, wanneer hij slechts zelf de vruchten van zijnen arbeid plukken kan. Anderen beweerden daarentegen, dat het cultuurstelsel werkelijk strekt tot bevordering van het zedelijk en stoffelijk welzijn van den Javaan.

De meerderheid van eene der afdeelingen verklaarde zich tegen het gevoelen der Regering, dat het regeringsreglement geene waarborgen kon bevatten tegen misbruik van gezag jegens de inlandsche bevolking.

Verscheidene leden ontkenden dat de regering een goed stelsel had aangenomen ten aanzien der bemoeijenis van de wetgeving met onderwerpen van koloniaal bestuur. Huns insziens was het stelsel, in dit ontwerp voorgedragen, eigenlijk uitsluiting der wetgeving en kon men het gevoelen der regering in deze formule vervatten: de wetgevende magt der koloniën behoort, op zeer enkele uitzonderingen na, aan den Koning. Een grooter aantal leden toonde zich geneigd om in de voordragt der regering te berusten. Regeling door of van wege den Koning moet zijn, beweerden zij, het *algemeen beginsel*, inmenging des wetgevers de uitzondering. Dit zou de zin zijn van art. 59 der Grondwet. In meer dan eene afdeeling werd het denkbeeld geopperd te dien aanzien een middelweg in te slaan. Verscheidene leden, die eene te ver uitgestrekte bemoeijenis der wetgeving in het moederland met de koloniale aangelegenheden onraadzaam of onbestaanbaar achtten, stonden het denkbeeld voor eenen kolonialen raad aan den minister ter zijde te stellen. De taak van den minister van koloniën achtten deze leden voor één man te zwaar en daarom wilden zij een adviserend ligchaam naast den minister. Dit denkbeeld vond vele bestrijders.

Tot zoover loopen de algemeene beschouwingen. Bij vele artikelen hebben uitvoerige gedachtewisselingen plaats gehad; wij zullen de voornaamste punten kortelijk nagaan. Vele aanmerkingen op de redactie laten wij ter zijde.

Enkele leden hadden bezwaar tegen art. 3; zij meenden, dat het niet wenschelijk was voor het gezag en den invloed van den gouverneur-generaal te onderstellen, dat hij zijne positie zou dienstbaar maken aan het bevorderen zijner bijzondere geldelijke belangen. Bovendien zou hij, zoo men geene genoegzame zedelijke waarborgen had, dit verbod steeds kunnen ontduiken. De groote meerderheid was echter voor het behoud van dit artikel gestemd.

In eene der afdeelingen heeft de groote meerderheid, in andere enkele leden zich verklaard tegen de bevoegdheid, bij art. 4 aan den Koning toegekend, om een of meer commissarissen-generaal, met buitengewone magt bekleed, naar Nederlandsch Indië te zenden. Men zag in allen gevalle liever voor dien weidschen titel dien van *commissaris-speciaal*. Bovendien zou de zending van commissarissen-generaal aanleiding geven tot eene ontduiking der ministeriële verantwoordelijkheid. Dit werd door andere leden tegengesproken.

(*Wordt vervolgd.*)

's Gravenhage, 7 Junij.

ATHENE, 29 Mei. Het ministerie Maura Cordato is thans definitief geconstitueerd. Vier adjudanten des Konings zijn uit hunne betrekkingen ontslagen. Bijna al de Engelsche en Fransche schepen hebben den Pyraeus verlaten.

In Thessalie hebben de Grieksche opstandelingen een groot voordeel op de Turken behaald. Hadschipetros heeft een korps van 7500 Turken geslagen en 700 [illegible] gedood. Bovendien zijn aan de zijde der Turken 3000 man verdronken en al hun materieel benevens de krijgskas met 80,000 piasters is in handen der opstandelingen gevallen; vier Turksche generaals hebben daarbij het leven verloren.

WEENEN, 7 Junij. De Russen hebben het beleg van Silistria opgegeven en willen zich [illegible] om de [illegible] vesting te cerneren. Een Russisch legerkorps is naar Basardschick opgerukt.

Men verwacht eerstdaags eene opheffing der blokkade, welke Oostenrijk tegen het Zwitsersche kanton Tessino had ingesteld. Van de zijde van den bondsraad waren de meest geruststellende verzekeringen ontvangen.

Men verneemt dat het oostenrijksche legerkorps bestemd om de grenzen van Gallicië te dekken, den 19 Junij de aan dat korps aangewezen stellingen moet hebben ingenomen.

De *Moniteur* verhaalt nog, dat te Slatina (Wallachije) de Russen op 31 Mei de Turken met 2000 man en vier stukken geschut aangetast, doch daarbij 600 man en hunne artillerie verloren hebben.

Z. M. heeft den heer J. P. van Rossum van Zandbergen, te Naarden, benoemd tot kommandeur van de orde van de eikenkroon en heeft hem de kennisgeving daarvan op zijn 76sten verjaardag gezonden

---

Z. M. heeft tot onderwijzer van den 3den rang voor de dienst in Ned. Indie benoemd, J. Kunst Jr., hulponderwijzer te Vianen, in de plaats van den heer J. K. van Dijk, te Tilburg, die vóór het vertrek naar Indie is overleden.

---

* Heden morgen ten 9 ure heeft zonder militaire eerbewijzen de plegtige ter aarde bestelling plaats gehad van Jhr. R. A. Klerck, chef van het Militaire Huis des Konings, op de begraafplaats Eik-en-Duinen. Achter de lijkkoets bevonden zich een 10 tal koninklijke rijtuigen, zoo van Z. M. als van HH. KK. HH. Prins Hendrik en Prins Frederik. Nog andere rijtuigen volgden den stoet. In de twee koetsen achter den lijkwagen waren de familie-betrekkingen benevens den staatsraadcommissaris des konings dezer provincie gezeten; daarop volgde Z. D. H. de Hertog van Saxen-Weimar in eene koets, de heer Directeur van 's konings kabinet, 's konings betaalmeester, de fungerende Hofmaarschalk, twee Adj. en twee ordonnans officieren des Konings, en Adjudanten van HH. KK. HH. prins Hendrik en prins Frederik; terwijl de vrienden van den ontslapene den trein sloten. Nevens elk portier der koetsen bevond zich een lakei. Op het kerkhof hadden zich verscheidene generaals, hoofd-officieren van het Departement van Oorlog en den Staf, benevens de officieren van het reg. grenadiers en jagers, als ook officieren van andere wapens vereenigd. Nadat het lijk op de baar was nedergezet, begaf de stoet zich naar den grafkelder. Treffend en indrukwekkend was het oogenblik, waarop zoo velen vereenigd waren, om de laatste eer te bewijzen aan den waardigen krijgsman, wiens borst met onderscheidingsteekenen bedekt was. Toen het lijk in den grafkelder nedergezet en met de zerk was bedekt, werd door den commiss. des Konings, den heer van der Heim, het woord opgevat. Het zou van hem, zeide hij, vermetel zijn, indien hij hulde wilde brengen aan den overledene als krijgsman, daar het hem geheel en al ondoenlijk was, dit naar waarde te kunnen schetsen, maar wanneer hij zich omringd zag door degenen, die zich hier aan het graf bevonden, dan twijfelde hij niet, of zij bragten hem die hulde, welke hij als krijgsman zoo waardig verdiend heeft. Daarbij genoot hij de onderscheiding des Konings, onder anderen daaruit blijkbaar, dat hij benoemd was tot oprigter van het regiment Grenadiers, dat zich onder zijne bevelen zoo zeer onderscheiden heeft, en dit gewis voortdurend zal doen. Hij gewaagde ook van de vele onderscheidingen, die hij van zijne Vorsten heeft mogen ondervinden. Bij alle omstandigheden heeft hij steeds getoond getrouw te zijn aan Oranje en Vaderland. Het was hem ook eene aangename taak een ieder te helpen en te ondersteunen, doch in zijne maatschappelijke betrekking had hij den overledene van nabij leeren kennen als mensch en als christen, en wat hem dan ook mogt zijn overkomen, onderwierp hij zich steeds aan den wil van het Opperwezen. Hij was met het oog op Hem, die alles bestuurt, zeer gelaten, wat hem ook wedervoer, en zelfs tot in zijne laatste oogenblikken. Hij ging als krijgsman en christen den dood met kalmte te gemoet in de hoop van in zaliger gewesten te zullen overgaan en met Christus te leven, wiens troost hem in het sterven was. Verlaten wij deze plaats, zeide de spreker ten slotte en staren wij naar den Hemel, waar hij, zoo wij vertrouwen, bij Christus is, waar wij hem eens zullen mogen aantreffen.

---

* De Hooge Raad der Nederlanden (kamer van strafzaken) heeft gisteren uitspraak gedaan in zake de voorziening in cassatie ingesteld door den Procureur Generaal bij het Provinciaal Geregtshof in Gelderland, tegen een arrest van dat Hof in zake M. J. Beckers wed. J. M. Huijds, waarbij zij ontslagen was van alle regtsvervolging, ter zake van vergiftiging door middel van zwavelzuur op de echte lieden Stassen te Maastricht. De Hooge Raad heeft dat beroep verworpen, en den Staat in de kosten van den processe veroordeeld, o. a. op grond, dat het Hof door wettige bewijsmiddelen, tot de overtuiging was gekomen, dat [illegible] vermengd met zwavelzuur en wetende dat [illegible] zal worden geworpen, om te kunnen [illegible] den dood niet kan ten gevolge hebben, [illegible] en vuile smaak beletten moet, [illegible] en men het reeds bij de eerste [illegible] moet, en dat dus het beweren van den Procureur Generaal, niet kan opgaan, dat [illegible] door personen, die in een abnormalen toestand verkeeren, werd gedronken, dit den dood zou veroorzaken, daar (gelijk was beweerd door den advokaat van den gerequireerde mr. D. Léon) het Hof [illegible] heeft uitgemaakt, dat de gerequireerde het misdadig doel had, om bepaaldelijk de echte lieden Stassen te vergiftigen, dat die personen in een normalen toestand verkeerden, ten gevolge waarvan zij dan ook de eerste teug van dat vocht uitgespuwd hebben, in dien stand van zaken geen onderzoek te pas kwam, ten aanzien van de inneming van dit vergift door personen in een abnormalen toestand verkeerd hebbende.

* Gisteren heeft door kerkvoogden der Hervormde gemeente van Scheveningen de aanbesteding onder nadere approbatie plaats gehad van belangrijke herstellingen en vernieuwingen aan het kerkgebouw aldaar, waarvoor de laagste inschrijver was de heer W. H. van Zanten alhier, voor *f* 11,876.

Volgens opgave van het Ministerie van Finantien, is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen over de maand Mei jl. op nieuwe rekening aan suiker-accijns ontvangen in hoofdsom, opcenten en zegel, een bedrag van *f* 11,004.84.

---

* Het bestuur der *Societeit* »*tot aanmoediging der verbetering van het Paardenras in Nederland*« heeft berigt, dat bij de wedloopen, welke te Scheveningen op Zaturdag 17 Junij 1854 zullen worden gehouden, de draverij onder N°. 2 van het Programma niet volteekend zijnde, nu daarvoor in de plaats wordt aangeboden:

Heeren Wedren met Hindernissen, Gentlemen Hurdle Race. Prijs, door de Societeit aangeboden, *f* 200, voor paarden van alle rassen en allen ouderdom. Afstand eenmaal de Baan met 4 hindernissen, hoog 1,10 Ned. el.

Gewigt 70 Ned. pond. Hengsten dragen $\frac{1}{2}$ pd. meerder. Paarden door Jockey's bereden, dragen 3 Ned. pd. overwigt. Inzet *f* 25 per pers. ten voordeele van het tweede aankomende paard.

Twee paarden moeten loopen of de prijs wordt niet uitgereikt.

Inschrijving en opgaaf der Paarden vóór of op 12 Junij 1854, bij den secretaris der Societeit, den Heer A. L. Braskamp, op Voorduijn, te Bloemendaal bij Haarlem.

De *Staats-Courant* heeft een kort verslag medegedeeld omtrent den toestand der veldgewassen en van het vee in de provincie Groningen (23 Mei 1854). Wij ontleenen daaraan de volgende hoofdbijzonderheden:

De *tarwe* staat algemeen goed en belooft een goed gewas. De *rogge* is over het geheel in meerdere hoeveelheid uitgezaaid dan in het vorige jaar en verreweg de meeste berigten hieromtrent luiden gunstig. Er is veel *wintergerst* uitgezaaid, dat in den winter behouden is gebleven en over het algemeen goed staat. Er is weinig *Maartegerst* uitgezaaid, maar wat er is, staat goed, even als de *zomergerst*. Van alle zomergewassen staat de in Maart uitgezaaide dikke haver het best. De knobbegerst heeft veel door den laten vorst geleden. Er is minder *koolzaad* dan vroeger gezaaid, maar het staat over het algemeen goed. *Aardappelen, boonen* en *erwten* zijn onder gunstige omstandigheden te velde gebragt en reeds boven den grond. Het *vlas* is door de droogte hol en ongelijk opgekomen. De *erwten* lijden op sommige plaatsen van de aardvloo, maar staan anders goed. De *wortelen* zijn in gewone hoeveelheid en in goed bewerkten grond reeds vroegtijdig uitgezaaid. De *graslanden* staan goed, hoewel er nog weinig gras is. De *moestuinen* hebben nog weinig opgeleverd. De gezondheidstoestand van vee was zeer gunstig over het algemeen, behalve enkele bekende gevallen van longziekte, eene onbekende ziekte onder de schapen te Opende en enkele gevallen van kwade droes in het Oldambt. Runderen, schapen en paarden gelden buitengemeen hooge prijzen, zoodat de veestapel wel gedund wordt, maar ook veel jong vee wordt aangefokt.

De *Arnh. Courant* meldt, dat, naardien de heeren v. d. Brugghen, president, en van Lijnden, regter in de arr. regtbank te Nijmegen, gedurig als leden der Tweede Kamer afwezig zijn, het presidium dier regtbank dikwijls moet worden waargenomen door den regter, baron van Hackfort, die echter lijdt aan het gebrek van stameren. Hierdoor ontstaan vooral bij het getuigen-verhoor in eene correctionele zitting gedurig de belagchelijkste tooneelen, min passende echter voor de achtbaarheid van een regtscollegie.

In de vergadering van kiesgeregtigden uit het district Almelo te Karelshaven gehouden is met groote meerderheid tot kandidaat voor het lidmaatschap der 2de Kamer der Staten-Generaal gekozen het aftredend lid de Man.

---

* Men verneemt, dat de heer Mr. G. A. de Raadt, oud-lid der Tweede Kamer verklaard heeft, dat hij ditmaal bij de te doene keuze, niet wenscht in aanmerking te komen.

---

* De commissie voor de algemeene voorloopige kiezersvergaderingen, te Rotterdam, heeft bekend gemaakt, dat in de vergadering, op 2 dezer maand in een der lokalen van de societeit *Harmonie* aldaar gehouden, de heer J. C. Baud gekozen is tot kandidaat voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ter vervulling van de vacature, eerlang door zijne aftreding ontstaande. Zij heeft tevens de eer te berigten, dat genoemde heer, met deze keuze bekend gemaakt, verklaard heeft, de hem zoo herhaaldelijk in Rotterdam te beurt gevallene onderscheiding op zeer hoogen prijs te stellen, en de hem aangebodene kandidatuur met erkentelijkheid aan te nemen. Dientengevolge is de heer J. C. Baud, van wege gemelde vergadering, ter herkiezing als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan heeren kiezers aanbevolen.

Men meldt ook uit de gemeente Poortvliet, dat van daar twee huisgezinnen naar Amerika vertrekken; zij hebben reeds al hunne have verkocht en gaan spoedig op reis.

Te Naarden en in het Gooiland (kiesdistrict Amersfoort) hebben vele kiezers besloten, hunne stem uit te brengen op den heer Mr. W. J. C. van Hasselt.

De heeren te Winkel en Rietveld te Amsterdam hebben dit jaar weder, trots alle getuigenis van mannen van wetenschap, met eene lofrede op hun waarborg-genootschap voor weduwen, hunne rekening en verantwoording over 1853—1854 openbaar gemaakt. Daaruit blijkt alweder de ziekelijken toestand van dit genootschap. Weder zijn er dit jaar 30 weduwen meer ten laste van het fonds gekomen, doch is het getal leden ook dat jaar met 400 vermeerderd. Ware dit laatste het geval niet geweest, dan hadden genoemde heeren zeker reeds nu hunne leden kunnen melden, dat de val van 't genootschap nabij was. Echter de vermeerdering van het getal leden houdt niet steeds gelijken tred met de toeneming van het getal weduwen zoodat het onvermijdelijk is, dat het cijfer voor het laatste benoodigd dan dat van het eerste moet overschrijden. Ook mag men hierbij niet uit het oog verliezen dat aan de 121 weduwen een volgend jaar geen *f* 55,750, maar ruim *f* 60,000 zullen worden uitgekeerd, omdat er velen bij zijn, die nu slechts voor 9, 6 of 3 maanden uitkeering genoten hebben, doch het volgende jaar hun volle weduwengeld zullen genieten. Wat dus door deskundigen bewezen is, dat het fonds binnen eenige jaren te niet moet gaan, of de uitkeering aan de weduwen met een groot deel zal moeten verminderen, wordt met elk jaar duidelijker. De tegenwoordige leden beschouwen het daarom als eene loterij op een mogelijk spoedig ontslapen, het is echter te hopen, dat men zorg drage, geen nieuwe leden in deze vereeniging te lokken, voor welker bestaan door de directeuren zeker niet het minst wordt geijverd, om de duizenden aan administratiekosten, welke zij er van genieten. (*Utr.-Ct.*)

Leijden, 6 Junij. Heden promoveerde tot doctor in de regten, de Heer L. A. N. Gerrits, geb. de Rosendaal, na openlijke verdediging van een *Spec. Jur. Inaug.* »*de quaestione in jure nostro, donationes factae sub specie aliorum contractuum valeant quamois solemnitatis in donationibus requisitae non sint adhibitae.*«

---

§* **Schiedam**, 7 Junij. Men hoort hier bijna niet spreken over de ophanden zijnde verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Men schijnt het echter vrij algemeen eens te zijn, om den heer Mr. K. A. Poortman, oud lid dier kamer, weder te kiezen.

± **Hardenbergh**, 6 Junij. Dat er onder de vele vreemde arbeiders, welke telken jare Nederland komen bezoeken somwijlen aangetroffen worden, die juist niet altijd een toonbeeld van braafheid zijn, valt niet te verwonderen, evenmin, dat er in hunne midden schuilen, die het waakzame oog der justitie ontsnappen, zich hier tusschen hunne landgenooten en medearbeiders verborgen houden, doch zelden naar hun vaderland terugkeeren enkel en alleen om de eenvoudige reden, dat hun daar een *vonnis* wacht. Een der zoodanigen echter beging voor eenige weken de dwaasheid, met iemand in twist te geraken en dezen vijand met een vervaarlijk en scherp wapen een fikschen slag op het hoofd toe te brengen (men herinnere zich het hieromtrent in der tijd medegedeelde). Hij met nog twee kameraden zijn direct in hechtenis genomen. In den loop des onderzoeks moet nu gebleken zijn, dat de arrestant, en wel hij tegen wien de hoofdbezwaren zijn ingebragt zou wezen — een *voortvlugtige dief*. Wanneer de jeugdige beschuldigde dus hier van de justitie afrekening zal hebben verkregen, zal hij vermoedelijk naar het Ambt Lingen, alwaar hij te huis behoort, worden getransporteerd, om bij de justitie aldaar de te goed hebbende *reserve* in ontvangst te nemen.

Groningen, 6 Junij. In de vorige week zijn de hier gestationeerde geregtsdienaren als rijks-veldwachters in dienst gesteld. Deze maatregel belooft goede vruchten voor de veiligheid ten platte lande.

— Men verneemt, dat het bestuur der bijzondere school 1ste klasse alhier, heeft besloten, aan den onderwijzer J. Koolsbergen zijn ontslag uit die betrekking te geven, ingaande met den 1sten Dec. a. s. (*G. C.*)

Nieuwe Diep. 6 Mei. Gisteren morgen zeilde van hier Z. M. brik *Zeehond*, kapt. luit. ter zee Escher, bestemd naar Hellevoetsluis; dit schip zou, naar men meldt, met de adelborsten van het tweede studiejaar eene instructie-reis in de Spaansche zee gaan doen.

÷ **'s Bosch**, 5 Junij. Dezen avond is het Koninklijk Scherpschuttersgilde, onder de zinspreuk: »*Ter bevordering van Neêrlands weerbaarheid*« dat den eersten prijs bij den wedstrijd te 's Hage behaalde, allerplegtigst ingehaald. De stoet werd door zes soldaten, een onderofficier en korporaal geopend; hierop volgden drie Nederlandsche vlaggen, het hoornmuzijk van het 2de reg. infanterie, een peloton infanterie, de liedertafel *Oefening en Uitspanning* met hare banier, de muzijk der schutterij, de leden van het Scherpschuttersgilde, twee Nederlandsche en eene Oranjevlag, de prijs op een kussen gedragen, de overwinnaars, de officieren van het garnizoen, de liedertafel *Eralo* met hare banier en andere gezelschappen, en een peloton infanterie.

Eene opgetogen menigte volgde den stoet tot aan het Stadhuis, alwaar hij werd ontvangen door het Gemeentebestuur en hem den eerewijn aangeboden is.

Lobith, 5 Junij. De vorige week werd door de visiteurs alhier, op de stoomboot *Mannheim*, de persoon van F. A. Warmsteeker, reiziger in goud- en zilverwerk te Amsterdam, ontlast van eene partij goudwerk ter waarde van ruim *f* 6,917, bestemd om zonder betaling van belasting of keurregten in Nederland te worden ingevoerd. Eene waarschuwing voor elk, die zich zoodanige voorwerpen aanschaft, om daartoe soliede winkels te kiezen.

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 7 Junij 1854.

Nederland.	Pct.		**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$58\frac{7}{8}$ $\frac{15}{16}$	*Hope* 1798/1816	5	$98\frac{1}{?}$
Dito Certificat.	3	$69\frac{11}{16}$ 70	Dito 1828/1829	5	98.
Dito dito	4	$86\frac{3}{4}$ $\frac{13}{16}$ $\frac{3}{4}$	Cert. 1831/1838	5	$88\frac{3}{?}$
O. I. Leening.	4		Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	$83\frac{3}{?}$
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$		Dito *Hope*	4	
Hand.-Maats.	$4\frac{1}{2}$		Dito *Stieglitz.*	4	77[illegible]
Belgie.			Dito dito 5e Ser.	4	
Certificaten	$2\frac{1}{2}$		Inschr. Assig.	6	
D° *Rothschild.*	$2\frac{1}{2}$	$47\frac{5}{8}$	Certific. dito	6	
Frankrijk.					
Obligatien	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	$19\frac{1}{2}$ $\frac{9}{16}$ $\frac{1}{2}$	Obligatien	4	70[illegible]
Dito Buitenl.	3	40 $\frac{1}{4}$	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. ⁶/m.	3	$36\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{3}{8}$			
Bew. Sp. Com.		$4\frac{1}{2}$ $\frac{9}{16}$	Metalliek	5	62[illegible]
Amort. Schuld.		$4\frac{3}{16}$	Dito bet. Amst.	5	74[illegible]
Portugal.			Dito letter B	5	74[illegible]
Londen nieuwe.	5	$35\frac{15}{16}$ $6\frac{1}{8}$	Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	31[illegible]
Dito uitgest.	4	(36	Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	31[illegible]

Braz., bij Roths. p. s. 500 5 pct. 97; Mexic., [illegible] 3 pct. $22\frac{7}{16}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{7}{16}$; dito Onb. $22\frac{7}{16}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{7}{16}$; Gr[en.] $17\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; dito Uitg. $6\frac{9}{16}$.

Veelvuldige verkooporders deden heden de prijzen merkbaar terug gaan, voornamelijk ten opzigte van [Oosten]rijksche, Russische, Spaansche en Portug. fondsen.

FRANKFORT, Dingsdag 6 Junij. Metall, 5 p[ct.] [illegible] Spanje binn. 3 pct. $36\frac{7}{8}$; dito 1 pct. $19\frac{7}{8}$.

LONDEN, Dingsdag 6 Junij. Consols cont. $93\frac{1}{?}$ [illegible] Julij 93, $92\frac{3}{4}$; Mexico N. 3 pct. $24\frac{3}{8}$, $24\frac{1}{2}$; Pe[ru] 5 pct. 67, 68; Gren. Uitg. $6\frac{1}{2}$, $6\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; Sardinie [illegible] 82; Spanje 3 pct. 42, 41 à $\frac{1}{2}$; dito 1 pct. $20\frac{1}{4}$; dito Certificaten $4\frac{3}{4}$, $4\frac{5}{8}$ à $\frac{7}{8}$; dito Passive $4\frac{1}{4}$; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. 85, 85; dito 5 pct. 98, 98; Holl[and] 61, 61; dito 4 pct. $88\frac{1}{2}$. $88\frac{1}{2}$.

PARIJS, Dingsdag 6 Junij. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. op t. 99 [illegible] pct. 74.75; Sp. Binn. 3 pct. $37\frac{1}{4}$; dito 1 pct. [illegible]

WEENEN, Dingsdag 6 Junij. N. Metall. $86\frac{1}{?}$ [illegible] B. $107\frac{1}{4}$; N. Leen. $91\frac{3}{8}$; Bankactien 1218; Lon[den] [illegible] $104\frac{1}{2}$; Lot. v. fl. 250 $122\frac{1}{2}$; Wissel Londen 13[illegible] 158; Zilver $34\frac{3}{4}$.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Grav[enhage].